

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr. Szatmári Katalin ügyvéd által képviselt szám székhelyű felperesnek a dr. Szabó Róbert ügyvéd által képviselt szám székhelyű alperes ellen tartozás megfizetése iránt a Székesfehérvári Városi Bíróságon 2.G.22.376/2007. szám alatt folyt, és a Fejér Megyei Bíróság 1.Gf.20.668/2009/3. számú ítéletével befejezett perében az alperes által benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán megtartott nyilvános tárgyaláson meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg 15 nap alatt a felperesnek 50.000 (Ötvenezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg az állam javára, az adóhatóság felhívására 170.500 (Egyszázhetvenezer-ötszáz) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

I n d o k o l á s :

A felperes az alperessel 2005. március 31-én kötött szerződésben 2 db Gigaboard reklámszerkezet legyártására és az alperes által kijelölt helyszínen való felépítésére vállalkozott 16.500 forint + ÁFA/m², összesen 4.950.000 forint + ÁFA díjért. Az alperes összesen 1.650.000 forint előleget fizetett meg a felperesnek. A felperes - az alperes által a táblák megfestésével megbízott K. L. előzetesen egyeztetve - a szerződésben szereplő 925 cm x 1625 cm-es méret helyett 875 cm x 1625 cm-es méretben gyártotta le a táblákat, így azok 150,31 m² helyett 142,18 m²-ben készültek el. Ezt a különbséget azonban az alperes a táblák átvétele előtt nem észlelte, azokat 2005. április 15-re dátumozott - de nem vitásan később készült - átadás-átvételi jegyzőkönyvvel átvette.

Az alperes képviselője P. G. a felperes képviselőjével T. Z., és a címfestéssel megbízott K. L. telefonon történt egyeztetést követően megállapodott abban, hogy 2005. május 31-én a felperesnek járó vállalkozói díjat az E. B. parkolójában, míg K. L. a M5-ös

autópálya melletti áruház parkolójában készpénzben fizeti meg. 2005. május 31-én az előzetesen egyeztetett helyen T. Z. a házastársával, míg P. G. az élettársával és egyben üzlettársával dr. B. V. jelent meg. Mivel T. Z. hamarabb értek a helyszínre, T. Z. bement egy üzletbe, és mire onnan a parkolóba visszatért a férje már az alperes törvényes képviselőjével tárgyalta. T. Z. 4.537.500 forintról szóló számlát állított ki és adott át az alperes képviselője P. G. részére. A számlán a fizetés módja rovatba „kp” megjelölés szerepelt. P. G. a vállalkozói díjat egy borítékban adta át T. Z.. A felperes előadása szerint P. G. közölte T. Z., hogy a borítékban nincs benne a teljes vállalkozói díjhátralék, tekintettel arra, hogy a felperes munkájával kapcsolatban kifogás merült fel. A felperes szerint miután T. Z. a felháborodásának adott hangot, és a számla visszaadását kérte, P. G. erre nem volt hajlandó, hanem elhagyta a helyszínt. A felperes képviselője T. Z. 2005. június 14-én zsarolás büntettének elkövetése miatt feljelentette P. G.. A büntetőeljárás eredményeként a Székesfehérvári Városi Bíróság számú jogerős ítéletével az alperes törvényes képviselőjét az ellene emelt önbíráskodás büntette kísérletének vádja alól felmentette.

A felperes 2005. december 13-án előterjesztett keresetében 2.842.500 forint hátralékos vállalkozói díj és járulékai megfizetésére kérte kötelezni az alperest, aki a kereset elutasítását arra hivatkozva kérte, hogy 2005. május 31-én a felperest megillető 4.537.500 forint vállalkozói díjhátralékot a felperes részére megfizette.

A bíróság jogerős ítéletében a keresetnek helyt adva 2.842.500 forint és járulékai megfizetésére kötelezte az alperest a felperes részére. A rendelkezésre álló bizonyítékok mérlegelése eredményeként a bíróság a felperes törvényes képviselőjének és házastársának az előadását fogadta el, miszerint az alperes a számlán szereplő 4.537.500 forint helyett csak 1.695.000 forintot adott át T. Z., ezért a Ptk. 389. § alapján kötelezte az alperest a fennálló vállalkozói díjhátralék kiegyenlítésére.

A jogerős ítélet ellen az alperes élt felülvizsgálati kérelemmel, a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését, a kereset elutasítását kérte. Arra hivatkozott, hogy a felperes a per során nem tudott felmutatni olyan bizonyítékot, amely akár külön-külön, akár együttesen értékelve a 4.537.500 forint vállalkozói díj megfizetését igazoló számla, mint okirati bizonyíték megdöntésére alkalmas lenne, ennél fogva a keresetet bizonyítottság hiányában el kellett volna utasítania a bíróságnak. Sérelmezte, hogy P. G. és élettársa dr. B. V. előadásával szemben a bíróság T. Z. és házastársa tanúvallomása alapján állapította meg a tényállást. Részletezte a szerinte a tanúvallomásokban jelentkező következetlenségeket. Sérelmezte K. L., N. Gy. és J. T. Z. tanúk

vallomásának elfogadását. Szerinte a tanúk előadásából téves következtetéseket vont le a bíróság. Arra is hivatkozott, hogy N. Gy. és J. T. Z. a felperes képviselőjének T. Z. a barátai, így T. Z. tanúval együtt érdektelennek nem is tekinthetők.

Arra is hivatkozott, hogy a felperes által kiállított SA 064875. sorszámú számla, mint okirati bizonyíték igazolja, hogy a számlán szereplő bruttó összeg a fizetés határidejében teljesítésre került. Szerinte az okirati bizonyítékkal szemben a felperest terhelte a bizonyítási kötelezettség abban a körben, hogy nem a számlán szereplő összeg kifizetésére került sor. Idézte az általános forgalmi adóról szóló 1992. évi LXXIV. törvény 43. §-át és a számvitelről szóló 2000. évi C. törvény 166. § rendelkezéseit. Szerinte életszerűtlen eljárás volt a felperes részéről, hogy annak ellenére befizette a költségvetés felé a teljes ÁFA összegét, hogy állítólagosan csupán a számla összeg töredékét kapta meg. Előadta, hogy csatolta az arra vonatkozó bankszámla kivonatát, miszerint 2005. május 31-én (a kifizetést egy nappal megelőzően) 5.850.000 forint összeget vett ki a bankszámlájáról. Szerinte ez is azt igazolja, hogy kifizette a felperest megillető bruttó 4.537.500 forintot, és a K. L. címfestőnek járó bruttó 1.312.500 forintot.

Sérelmezte, hogy a bíróság által megállapított tényállás szerint a képviselője volt a készpénzfizetés kezdeményezője, mivel ezzel szemben a felperes kérte a készpénzben történő kifizetést, és a felperes gyakorlata volt a vállalkozói díjrészletek készpénzben történő átvétele. Érvelése értelmében a felperes előadását cáfolja az a körülmény is, hogy a 2005. május 31-én történt eseményeket követően csupán 2005. június 14-én tett büntetőfeljelentést a felperes képviselője, és a hiányzó pénzösszeg követelése iránt csak 2005. december 13-án (5 hónappal később) nyújtott be keresetet.

A felperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában való fenntartását kérte.

A felülvizsgálati kérelem alaptalan.

A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati eljárás eredményeként azt állapította meg, hogy a jogerős ítélet a felülvizsgálati kérelemben megjelölt okból nem jogsabálysértő.

Az alperes az eljárás során, és a felülvizsgálati kérelmében nem hivatkozott arra, hogy a felperesnek többletfizetési igénye lett volna az alperessel szemben, illetve, hogy a büntető eljárás eredményeként hozott ítéletre figyelemmel nem kerülhetett volna sor az alperes marasztalására, ezért ezen kérdések vizsgálata nem képezhette a felülvizsgálati eljárás tárgyát.

A felülvizsgálati kérelemben írtakkal szemben a felperes nem „készpénzfizetési” számlát állított ki 2005. május 31-én. A felperes által kiállított SA 0648775 sorszámú okirat „számla” feliratot tartalmaz, és csupán a fizetés módja rubrikába írta be a felperes képviselője, hogy „kp”. A bírói gyakorlat értelmében a „készpénzfizetési” számla elnevezésű okirat alkalmas önmagában annak bizonyítására, hogy az abban feltüntetett összeg kifizetése megtörtént. Miután a felperes által kiállított „számla” ilyen „készpénzfizetési” számlának nem tekinthető, és a számlán nem szerepel a „fizetve” megjelölés sem, tévesen hivatkozott az alperes a felülvizsgálati kérelmében arra, hogy ez a számla mint okirati bizonyíték önmagában igazolja az abban feltüntetett összeg megfizetését. Erre figyelemmel a bíróság jogszabálysértés nélkül jutott arra a következtetésre, hogy önmagában a számla kiállítása és az alperes képviselője részére történő átadása nem bizonyítja az alperes részéről a 4.537.500 forint megfizetését.

Miután a felperes által készített táblákat az alperes átvette, az alperest terhelte a bizonyítási kötelezettség, hogy a felperest megillető vállalkozói díjat megfizette. Ezt az alperes a perben nem tudta bizonyítani.

A Pp. 3. § (5) bekezdése értelmében a bíróság a bizonyítás meghatározott módjához vagy meghatározott bizonyítási eszköz alkalmazásához nincs kötve, szabadon felhasználhatja a felek előadásait, valamint felhasználhat minden egyéb bizonyítékot, amely a tényállás felderítésére alkalmas. Ennek megfelelően a bíróság jogszabálysértés nélkül vette figyelembe a tényállás megállapítása során a felperes képviselője, házastársa, K. L., N. Gy., és J. T. Z. tanúk vallomását. A bíróság a szükséges mértékben megindokolta, hogy ezen tanúk előadását miért fogadta el a tényállás megállapítása során.

A bírói gyakorlat értelmében a bizonyítás eredményének mérlegelésére vonatkozó jogszabály megsértéséről csak akkor lehet szó, ha a bíróság által megállapított tényállás az iratok tartalmával ellentétes (iratellenes), illetőleg, ha a bíróság a bizonyítékok egybevetése és összességükben való értékelése során okszerűtlen vagy logikai ellentmondást tartalmazó következtetésre jutott.

A bíróság a lefolytatott bizonyítás eredményének mérlegelése alapján az említett hibáktól mentesen, és a Pp. 221. §-ának (1) bekezdése szerinti indokolási kötelezettségének eleget téve jogszabálysértés nélkül állapította meg a tényállást, és jutott arra a következtetésre, hogy az alperes képviselője 2005. május 31-én nem fizetett meg a felperes képviselőjének 4.537.500 forintot. A felülvizsgálati eljárásban a bizonyítékok eltérő értékelésének (az ún. felülmérlegelésnek) pedig nincs helye (BH 1999.44.).

A kifejtettek értelmében a Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (3) bekezdése szerint hatályában fenntartotta. A Pp. 78. § (1) bekezdésének megfelelően kötelezte az alperest a felperes részére felülvizsgálati eljárási költség megfizetésére, és a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése folytán a feljegyzett felülvizsgálati eljárási illeték viselésére.

Budapest, 2010. január 14.

Dr. Fehér Ferenc s.k. a tanács elnöke, Dr. Bartal Géza s.k. előadó bíró, Dr. Benkő Csilla s.k. bíró